

Briselē, 7.10.2013
COM(2013) 483 final/2

Corrigendum
annule et remplace COM(2013) 483 final du 28 juin 2013
Concerne toutes les versions linguistiques

KOMISIJAS ZIŅOJUMS EIROPAS PARLAMENTAM UN PADOMEI

Dalībvalstu panākumi virzībā uz gandrīz nulles enerģijas ēkām

KOMISIJAS ZIŅOJUMS EIROPAS PARLAMENTAM UN PADOMEI

Dalībvalstu panākumi virzībā uz gandrīz nulles enerģijas ēkām

SATURS

1.	Ievads	4
2.	GNEĒ definīcijas piemērošana praksē	5
3.	Starpposma mērķi	6
4.	GNEĒ veicināšanas politika un pasākumi	6
4.1.	Ziņošana saskaņā ar Direktīvas 2009/28/EK 13. panta 4. punktu	7
4.2.	Politikas jomas un pasākumi, lai veicinātu ēku pārveidi par GNEĒ	8
5.	Secinājumi un turpmākie pasākumi	8
5.1.	Secinājumi	8
5.2.	Turpmākie pasākumi	9
1.	pielikums. Pārskats par valstu GNEĒ definīcijām	10

1. IEVADS

Eiropas Savienības energoefektivitātes politikā galvenā uzmanība ir veltīta ēkām, jo gandrīz 40 %¹ no tiešā enerģijas patēriņa un 36 % siltumnīcefekta gāzu emisiju rada dzīvojamās ēkas, biroji, veikali un citas ēkas. Eiropas ēku fonda energoefektivitātes uzlabošana ir būtiska ne vien lai sasniegtu ES 2020. gada mērķus, bet arī lai sasniegtu ilgāka termiņa mērķus saistībā ar klimata stratēģiju, kas noteikta ceļvedī virzībai uz konkurētspējīgu ekonomiku ar zemu oglekļa dioksīda emisiju līmeni 2050. gadam².

Direktīva 2010/31/ES par ēku energoefektivitāti³ (turpmāk — „ĒEED”) ir galvenais ES līmeņa likumdošanas instruments Eiropas ēku energoefektivitātes uzlabošanai. Šīs direktīvas pamatelements, jo īpaši, lai sasniegtu minētos ilgāka termiņa mērķus, ir prasības attiecībā uz gandrīz nulles enerģijas ēkām (turpmāk — „GNEĒ”).

ĒEED 9. panta 1. punktā noteikts, ka dalībvalstis „nodrošina, ka:

- (a) līdz 2020. gada 31. decembrim visas jaunās ēkas ir gandrīz nulles enerģijas ēkas; un
- (b) pēc 2018. gada 31. decembra jaunās ēkas, kurās atrodas valsts iestādes un kuru īpašnieces ir valsts iestādes, ir gandrīz nulles enerģijas ēkas”.

Dalībvalstīm arī ir jāizstrādā valsts plāni GNEĒ skaita palielināšanai, un šajos plānos var ietvert atbilstīgi ēku kategorijai diferencētus mērķus.

Direktīvas 9. panta 2. punktā noteikts arī, ka dalībvalstīm ir jāizstrādā politikas jomas un jāveic pasākumi, piemēram, mērķu noteikšana, lai veicinātu atjaunojamo ēku pārveidi par GNEĒ, un par to jāziņo Komisijai savos valsts plānos.

Direktīvas 9. panta 3. punktā noteikts, ka: „Valsts plānos inter alia ietver šādus elementus:

- (a) dalībvalsts sīku aprakstu par to, kā ir praktiski pielietota gandrīz nulles enerģijas ēku definīcija, atspoguļojot savus valsts, reģionālos vai vietējos apstākļus un iekļaujot skaitlisku norādi uz primārās enerģijas izmantojumu, izsakot to kWh/m² gadā...;
- (b) starpposma mērķus, lai uzlabotu jaunu ēku energoefektivitāti laikā līdz 2015. gadam...;
- (c) informāciju par politikas jomām un finansiāliem vai citiem pasākumiem, (..) tostarp detalizētu aprakstu (..) attiecībā uz atjaunojamo enerģijas avotu izmantojumu jaunās ēkās un esošās ēkās, kuras tiek nozīmīgi atjaunotas, kā noteikts Direktīvas 2009/28/EK 13. panta 4. punktā un šīs direktīvas 6. un 7. pantā.”

Komisijai, pamatojoties uz minētajiem valsts plāniem, līdz 2012. gada decembrim un pēc tam ik pēc trīs gadiem jāpublicē ziņojums par dalībvalstu panākumiem (9. panta 5. punkts).

Pirmais ziņojums ir galvenokārt pamatots uz informāciju, kas attiecībā uz GNEĒ ir ietverta astoņu dalībvalstu (BE, CY, DK, FI, LT, NL, SE un UK) valsts plānos, kuri tika iesniegti līdz 2012. gada novembra beigām. Vienlaikus pārējās sešas dalībvalstis (BG, DE, FR, HU, IE un SK) bija iesniegušas savus plānus, tomēr tie šajā analīzē netika ņemti vērā. Turklāt informācija par to dalībvalstu panākumiem, kuras nebija iesniegušas oficiālu valsts plānu, tika

¹ 2010. gadā. Sk. Eiropas Komisijas Enerģētikas, transporta un vides rādītāju 2012. gada izdevumu. Attiecībā uz šīm aplēsēm ir apvienots mājsaimniecību un pakalpojumu nozaru tiešais enerģijas patēriņš. Jānorāda, ka tas ietver, piemēram, mājsaimniecības ierīču elektroenerģijas patēriņu, bet neietver ražošanas ēku elektroenerģijas patēriņu.

² COM(2011)0112.

³ OV L 153, 18.6.2010., 13. lpp.

iegūta no šo valstu otrajiem energoefektivitātes rīcības plāniem (VEERP), kuros šāda informācija bija pieejama. Trīspadsmit valstu (BG, EE, ES, FI, FR, HU, IE, IT, LU, NL, MT, PL un UK) otrie VEERP attiecas uz GNEĒ mērķiem. Šajā Komisijas ziņojumā ietverta arī informācija, kas iegūta no valstu rīcības plāniem atjaunojamo energoresursu jomā⁴ un īpašā izpētē attiecībā uz GNEĒ⁵.

Galvenais novērojums šajā saistībā ir tas, ka valstu plānu forma un saturs ir būtiski atšķirīgi. Tas norāda, ka atšķiras valstu GNEĒ politikas līmeņi, kā arī to, ka trūkst šādu plānu veidņu. Tomēr visos valstu plānos ietverta ievērojami plašāka informācija salīdzinājumā ar otrajiem VEERP.

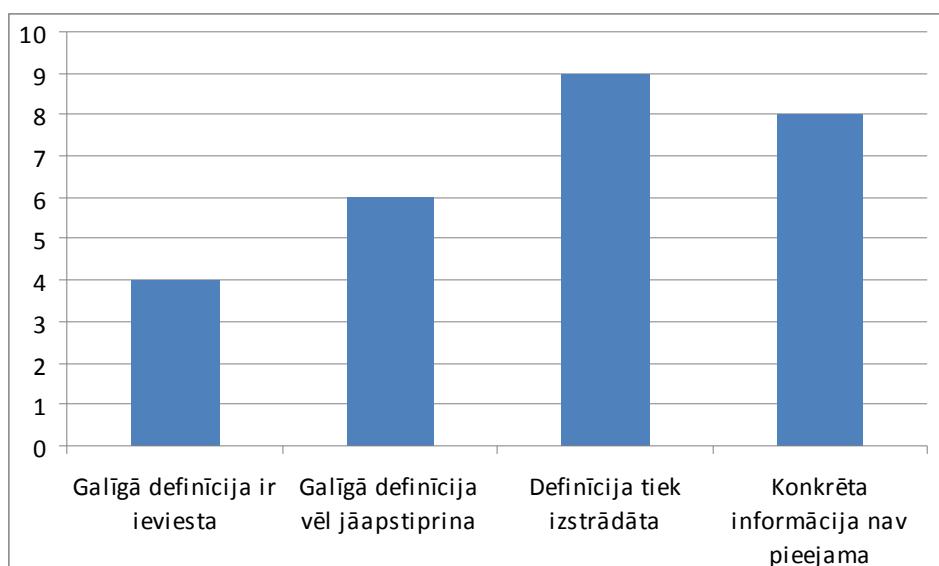
2. GNEĒ DEFINĪCIJAS PIEMĒROŠANA PRAKSĒ

Saskaņā ar ĒEED 2. panta 2. punktu GNEĒ „ir ēka ar ļoti augstu energoefektivitāti, kā noteikts saskaņā ar I pielikumu. Gandrīz nulles vai ļoti maza daudzuma vajadzīgo enerģiju būtu ļoti lielā mērā jāsedz no atjaunojamajiem enerģijas avotiem, tostarp uz vietas vai netālu ražotu enerģiju no atjaunojamajiem avotiem”.

Tātad, ja ĒEED ir noteikta GNEĒ definīcija, tad dalībvalstis ir atbildīgas par šīs definīcijas (piemēram, „ar ļoti augstu energoefektivitāti”) tiešu un precīzu piemērošanu praksē.

Pieejamās informācijas analīze (sīkāku pārskatu sk. 1. pielikumā) liecina, ka, lai gan vairākums dalībvalstu ziņo par panākumiem GNEĒ definēšanā, tikai četras dalībvalstis (BE, CY, DK un LT) ir sniegušas definīciju, kurā ietverts gan skaitliski izteikts mērķis, gan atjaunojamo energoresursu daļa. Citās dalībvalstīs definīcijas izstrādāšanas posmi atšķiras (sk. turpmāko diagrammu).

1. attēls. GNEĒ definīcijas izstrādāšanas posmi dalībvalstīs

Dažas dalībvalstis ir norādījušas mērķus, kas ir plašāki, nekā noteikts prasībās attiecībā uz GNEĒ, tostarp nulles enerģijas ēkas Nīderlandē, „plus enerģijas” ēkas Dānijā un Francijā,

⁴ Valstu rīcības plānu izstrādē atjaunojamās enerģijas jomā ir Direktīvas 2009/28/EK prasība; sk. http://ec.europa.eu/energy/renewables/action_plan_en.htm

⁵ Virzībā uz gandrīz nulles enerģijas ēkām — kopīgo principu definīcija saskaņā ar ĒEED. *Ecofys*, 2013. gada janvāris.

klīmata pārrmaiņu ziņā neitrālas jaunās ēkas Vācijā un oglekļa dioksīda nulles emisiju standarti Apvienotajā Karalistē.

Gadījumos, kad skaitliskais rādītājs ir noteikts, prasībām ir plašs diapazons no 0 kWh/m²/g līdz 220 kWh/m²/g. Varētu būt apspriežams tas, vai augstākie enerģijas patēriņa līmeņi ir saderīgi ar ĒEED noteikto GNEĒ definīciju.

Ziņojumi ir tikpat atšķirīgi attiecībā uz atjaunojamo energoresursu daļu; tikai dažas valstis (BE, CY, DK un LT) ir noteikušas konkrētu minimālo procentuālo daļu. Citas dalībvalstis ir sniegušas tikai kvalitatīvi izteiktus datus (BE, DE, EL, IE, LT, NL, SE un UK). Visbeidzot, dažas dalībvalstis (EE, NL) ir norādījušas, ka atjaunojamo energoresursu daļa tiks noteikta tad, kad būs tikusi turpmāk pilnveidota valsts definīcija attiecībā uz GNEĒ (sk. arī 4.1. iedaļu).

Neviena dalībvalsts vēl nav ziņojusi par tiesisko regulējumu, kas ļautu nepiemērot GNEĒ prasības konkrētos un pamatotos gadījumos, ja izmaksu un ieguvumu analīze saistībā ar attiecīgās ēkas kalpošanas laiku norāda uz zaudējumiem, kā minēts ĒEED 9. panta 6. punktā.

3. STARPPOSMA MĒRĶI

ĒEED 9. panta 3. punkta b) apakšpunktā noteikts, ka valstu plānos cita starpā ietver „*starpposma mērķus, lai uzlabotu jaunu ēku energoefektivitāti laikā līdz 2015. gadam*”.

Minētos starpposma mērķus ir noteikušas 15 no 27 dalībvalstīm (BE, CZ, DE, DK, EE, EL, FI, HU, IE, LT, LV, NL, SE, SI un UK). Tomēr, ņemot vērā, ka direktīvā nav definēts nosakāmo mērķu veids, dalībvalstis starpposma mērķu noteikšanai ir izmantojušas dažādas pieejas (sīkākai informācijai sk. 1. pielikumu). Lielākā daļa valstu ir definējušas šos mērķus kā obligātās energoefektivitātes prasības (piemēram, 50 kWh/m²/g 2015. gadā) vai kā nepieciešamo energoefektivitātes sertifikāta līmeni noteiktā gadā (piemēram, B līmenis 2015. gadā). Pārējās dalībvalstis ir noteikušas starpposma mērķus, norādot, ka „visas jaunās ēkas” vai „visas jaunās sabiedriskās ēkas” līdz 2015. gadam būs GNEĒ.

Dažas dalībvalstis (CZ, EE un NL) ir norādījušas konkrētu skaitu jauno ēku vai jauno sabiedrisko ēku, kas tiks uzbūvētas līdz 2015. gadam.

Vairākas dalībvalstis (BE, CZ, DE, DK, EE, IE, NL un UK) ir uzsvērušas publiskā sektora labo piemēru, nosakot konkrētus starpposma mērķus sabiedriskajām ēkām.

Tikai dažas valstis (BE, DK un IE) ir noteikušas starpposma mērķus attiecībā uz esošo ēku pārveidi par GNEĒ.

4. GNEĒ VEICINĀŠANAS POLITIKA UN PASĀKUMI

ĒEED 9. panta 3. punkta c) apakšpunktā noteikts, ka valstu plānos ietver „*informāciju par politikas jomām un finansiāliem vai citiem pasākumiem, kuri pieņemti saistībā ar 1. un 2. punktu, lai veicinātu gandrīz nulles enerģijas ēku skaita palielināšanu, tostarp detalizētu aprakstu par valstī spēkā esošām prasībām un pasākumiem attiecībā uz atjaunojamo enerģijas avotu izmantojumu jaunās ēkās un esošās ēkās, kuras tiek nozīmīgi atjaunotas, kā noteikts Direktīvas 2009/28/EK 13. panta 4. punktā un šīs direktīvas 6. un 7. pantā*”.

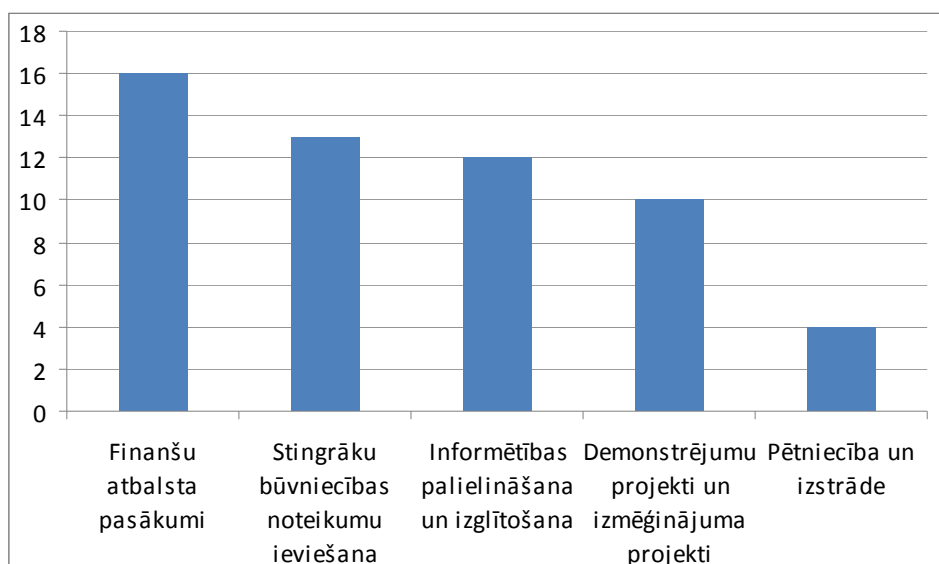
Dalībvalstu ziņojumos ir sniegts plašs politikas jomu un pasākumu spektrs attiecībā uz GNEĒ mērķu sasniegšanu šo valstu plānos un VEERP (sk. turpmāko tabulu), lai gan bieži vien nav skaidrs, cik lielā mērā šie pasākumi ir konkrēti attiecināmi uz GNEĒ.

Visbiežāk bija minēti finanšu instrumenti un atbalsta pasākumi, tostarp nodokļu atlaides notāra nodevām, subsidētas hipotekāro procentu likmes energoefektīvām dzīvojamām ēkām

un aizdevumi ar zemu procentu likmi ēku modernizēšanai, pārveidojot tās par ēkām ar mazu enerģijas patēriņu; kā nākamie pasākumi minēti stingrāki būvnoteikumi, informētības palielināšana, pasākumi izglītības un apmācību jomā un ļoti energoefektīvu ēku izmēģinājuma projekti vai demonstrējumu projekti.

Tikai dažas valstis ziņoja par īpašiem pasākumiem attiecībā uz sabiedriskām ēkām. Dalībvalstīs ievērojami atšķiras pasākumi attiecībā uz sabiedriskajām ēkām, sākot no tikai centrālās valdības ēkām līdz pat visām valsts īpašumā esošajām ēkām vai visām sabiedriskajām ēkām.

2. attēls. Dalībvalstu galvenā politika un pasākumi GNEĒ jomā

4.1. Ziņošana saskaņā ar Direktīvas 2009/28/EK⁶ 13. panta 4. punktu

ĒEED 9. panta 3. punkta c) apakšpunktā paredzēts, ka dalībvalstis valsts plānos sniedz Komisijai arī „*detalizētu aprakstu par valstī spēkā esošām prasībām un pasākumiem attiecībā uz atjaunojamo enerģijas avotu izmantojumu jaunās ēkās un esošās ēkās, kuras tiek nozīmīgi atjaunotas, kā noteikts Direktīvas 2009/28/EK 13. panta 4. punktā (..)*”.

Direktīvas 2009/28/EK par atjaunojamo energoresursu izmantošanas veicināšanu (turpmāk — AER direktīva) 13. panta 4. punktā noteikts, ka:

„Dalībvalstis ievieš piemērotus pasākumus to būvniecības noteikumos un kodeksos, lai būvniecības nozarē palielinātu no atjaunojamajiem energoresursiem saražotas visa veida enerģijas īpatsvaru.

Izstrādājot šādus pasākumus vai reģionālajās atbalsta shēmās dalībvalstis var ņemt vērā arī savus pasākumus, kas attiecas uz energoefektivitātes ievērojamu palielināšanu un koģenerāciju un uz ēkām, kurās enerģijas izmantojums ir pasīvs, mazs, vai līdzinās nullei.

Līdz 2014. gada 31. decembrim dalībvalstis savos būvniecības noteikumos un kodeksos (..) pieprasa visās jaunajās ēkās un esošajās ēkās, kurās veic kapitālremontu, izmantot minimālos no atjaunojamajiem energoresursiem saražotas enerģijas pielietojuma līmeņus.”

Tikai dažas dalībvalstis savos valsts plānos vai VEERP ir ietvērušas ziņojumus par šo prasību (sk. 1. pielikuma tabulas pēdējo aili). Tomēr dažas dalībvalstis bija iesniegušas ziņojumus par atjaunojamo energoresursu daļu ēkās savos valsts rīcības plānos atjaunojamo energoresursu

⁶ OV L 140, 5.6.2009., 16. lpp

jomā, bet tie nebija pārāk izvērsti. Tā cēlonis, iespējams, ir valsts rīcības plānu atjaunojamo energoresursu jomā iesniegšanas termiņš — 2010. gada 30. jūnijs, līdz kuram tikai dažas dalībvalstis bija sagatavojušas sīki izstrādātu GNEĒ politiku.

Dalībvalstu ziņojumi par ēkām valsts rīcības plānos atjaunojamo energoresursu jomā galvenokārt bija vērsti uz saules siltumenerģijas minimālo līmeni mājāsaimniecībās izmantojamā karstā ūdens ražošanai (CY, EL, ES, IT, PT).

Ziņojumi par atjaunojamo energoresursu īpatsvaru valsts GNEĒ plānos vai nu attiecas uz pasākumiem saistībā ar AER direktīvu un tās īstenošanu (BE Flandrijas reģions, DK un SE), vai konkrētiem atbalsta pasākumiem atjaunojamo energoresursu jomā (DK).

4.2. Politikas jomas un pasākumi, lai veicinātu ēku pārveidi par GNEĒ

ĒEED 9. panta 2. punktā paredzēts, ka dalībvalstis, „ņemot vērā valsts sektora labo piemēru, izstrādā politikas jomas un pieņem pasākumus, piemēram, mērķu noteikšanu, lai veicinātu, ka ēkas atjaunojot pārveido par gandrīz nulles enerģijas ēkām, un par to ziņo Komisijai savos valsts plānos (..) ”.

Dažas dalībvalstis patiešām ir ziņojušas par konkrētiem pasākumiem esošo ēku pārveidei par GNEĒ (DK, FR, IE, MT, NL, SE un UK). Lai gan atsevišķas dalībvalstis ir ieviesušas konkrētus būvniecības noteikumus attiecībā uz ēku atjaunošanu (DK, IE un SE), citas galvenokārt pievēršas tādiem finanšu ieguvumiem kā atlaides, nodokļu atlaides un izdevīgi bankas kredīti (MT un UK) vai plāno pētījumu veikšanu (NL).

5. SECINĀJUMI UN TURPMĀKIE PASĀKUMI

5.1. Secinājumi

Līdz 2012. gada novembra beigām tikai deviņas dalībvalstis (BE, CY, DK, FI, IE, LT, NL, SE un UK) bija iesniegušas Komisijai savus valsts plānus par GNEĒ. Attiecībā uz GNEĒ praktisko definīciju tikai piecas dalībvalstis (BE, CY, DK, IE un LT) iesniedza definīciju, kurā bija ietverts gan skaitliski izteikts mērķis, gan atjaunojamo energoresursu daļa.

Piecpadsmit dalībvalstis (BE, CZ, DE, DK, EE, FI, GR, HU, IE, LT, LV, NL, SE, SL un UK) iesniedza starpposma mērķus jauno ēku energoefektivitātes uzlabošanai līdz 2015. gadam, galveno uzmanību pievēršot stingrāku būvnoteikumu ieviešanai un/vai energoefektivitātes sertifikāta līmenim.

Lai gan vairākums dalībvalstu ziņoja par vairākiem atbalsta pasākumiem GNEĒ veicināšanai, tostarp finansiāliem stimuliem, stingrāku būvniecības noteikumu ieviešanu, informētības palielināšanas pasākumiem un demonstrējumu/izmēģinājuma projektiem, ne vienmēr ir skaidrs, cik lielā mērā šie pasākumi ir konkrēti attiecināmi uz GNEĒ.

Tādēļ jāsecina, ka dalībvalstu panākumi, gatavojoties pārejai uz GNEĒ sākot ar 2020. gadu, ir nepietiekami.

Tas, ka dalībvalstis neveic pienācīgus un savlaicīgus sagatavošanas pasākumus, palielina risku, ka dalībvalstis nespēs panākt, lai jaunās ēkas noteiktajā termiņā būtu GNEĒ. Turklāt skaidri noteiktu definīciju, starpposma mērķu un īpašu atbalsta pasākumu trūkums nozīmē to, ka būvniecības nozarē trūkst skaidra tiesiskā regulējuma un politikas attiecībā uz GNEĒ, tādējādi kavējot vajadzīgos ieguldījumus tehnoloģijās, procesos un apmācībā, kā arī samazinot nozares konkurētspēju.

Turklāt ES arī varētu zaudēt daļu no ieguldījuma, kas ēkām būtu jānodrošina, lai sasniegtu ES ilgtermiņa mērķus klimata un enerģētikas jomā. Ņemot vērā šā ieguldījuma iespējamo apmēru, ir maz ticams, ka to spēs kompensēt ietaupījumi citās nozarēs.

Panākumu trūkums nozīmē arī to, ka dalībvalstis cenšas ieviest sīki izstrādātu praktisku definīciju attiecībā uz ĒEED darbības jomā esošajām GNEĒ, tādējādi vēl vairāk palielinot nenoteiktību būvniecības nozarē.

Visbeidzot, ņemot vērā, ka Komisija ir saņēmusi tikai ierobežotu informāciju no dalībvalstīm, nav iespējams pienācīgi novērtēt valstu plānus un jo īpaši tādu pasākumu atbilstību, ko dalībvalstis paredzējušas saistībā ar ĒEED mērķiem.

5.2. Turpmākie pasākumi

Dalībvalstīm, kuras vēl nav iesniegušas Komisijai savus valsts plānus, tie būtu bez kavēšanās jāiesniedz. Komisija šajā nolūkā tieši sazināsies ar šīm dalībvalstīm.

Attiecībā uz tām dalībvalstīm, kuras ir iesniegušas savus valsts plānus, Komisija veiks pirmo novērtējumu saistībā ar šo plānu pilnīgumu. Ja plāni izrādīsies nepilnīgi, Komisijas pieprasīs papildu un sīkāku informāciju. Lai veicinātu šādas informācijas sniegšanu, dalībvalstīm būs pieejama īpaši izstrādāta neobligāta veidlapa. Dalībvalstīm tiek stingri ieteikts izmantot minēto veidlapu, lai atvieglotu plānu salīdzināšanu un analizēšanu.

Pēc tam Komisija valsts plānus rūpīgi izvērtēs, īpašu uzmanību pievēršot GNEĒ definīcijas detalizētai piemērošanai praksē, starpposma mērķiem un ierosinātajiem atbalsta pasākumiem. Vajadzības gadījumā Komisija lūgs dalībvalstīm sniegt konkrētu papildu informāciju par prasībām attiecībā uz GNEĒ, kā noteikts ĒEED 9. panta 4. punktā. Komisija, pamatojoties uz šo novērtējumu, izstrādās rīcības plānu un vajadzības gadījumā ierosinās pasākumus GNEĒ skaita palielināšanai un veicinās paraugpraksi saistībā ar esošo ēku rentablu pārveidošanu par GNEĒ.

Lai turpinātu palīdzēt dalībvalstīm sīki izstrādāt ĒEED ietvertās GNEĒ definīcijas piemērošanu praksē, Komisija plāno sagatavot skaidrojošu norāžu dokumentu. Saskaņā ar ĒEED 26. pantu izveidotā komiteja tiks izmantota, lai konsultētu dalībvalstis šo norāžu izstrādāšanas laikā. Attiecīgā gadījumā tiks sniegta arī atsauce uz patlaban notiekošo CEN standartizācijas darbu saskaņā ar pilnvarojumu M/480, ĒEED saskaņoto rīcību šajā jomā un par norisēm saskaņā ar AER direktīvu. Jānorāda, ka minēto norāžu izstrādi nevar uzskatīt par iemeslu, lai dalībvalstis turpinātu kavēt savu valsts plānu iesniegšanu un ĒEED prasību attiecībā uz GNEĒ pilnīgu īstenošanu.

Visbeidzot, Komisija pilnībā izmantos savas Līgumā paredzētās pilnvaras, lai nodrošinātu ĒEED, tostarp prasību attiecībā uz GNEĒ, pareizu transponēšanu un īstenošanu visā ES.

Tādējādi dalībvalstīm ir būtiski jāpastiprina centieni izpildīt ĒEED prasības attiecībā GNEĒ, lai nodrošinātu, ka netiek apdraudēti ES ilgtermiņa mērķi klimata jomā, un būvniecības nozare varētu pilnībā izmantot iespējas, ko sniedz GNEĒ.

1. pielikums. Pārskats par valstu GNEĒ definīcijām⁷

Valsts	Piemērošanu praksē raksturojums 9. panta 3. punkta a) apakšpunkts	Enerģijas pieprasījuma skaitliskais rādītājs 9. panta 3. punkta a) apakšpunkts	Starpposma mērķi 9. panta 3. punkta b) apakšpunkts	Atjaunojamo energoresursu daļa 9. panta 3. punkta c) apakšpunkts
AT	Turpinās process, lai panāktu vienošanos par GNEĒ definīciju Austrijā. Pagaidām Būvniecības kodekss attiecas uz zema energopatēriņa standartu (ÖNORM 8118) tikai attiecībā uz ēkas norobežojošo konstrukciju kvalitāti.			
BE Briseles reģions	Briseles Gaisa, klimata un enerģētikas kodeksā izmantota pārstrādātajā ĒEED noteiktā definīcija. Notiekošā optimālo izmaksu pētījuma iznākmā tiks noteikta konkrētāka definīcija.	Primārās enerģijas patēriņš nepārsniedz 45 kWh/m ² /g (tostarp, apkure, karstais ūdens un ierīces). Attiecībā uz biroju, pakalpojumu un izglītības iestāžu ēkām primārās enerģijas patēriņš nepārsniedz 95 – 2,5°C kWh/m ² /g, kur C ir kompakums, t.i., attiecība starp ietverto apjomu un norobežojošās virsmas platību.	Visām jaunajām konstrukcijām, sākot no 2015. gada, jāatbilst prasībām, kas ir salīdzināmas ar pasīvo ēku standartiem.	Primārās enerģijas aprēķināšanas metode ietver ieguldījumu tādos atjaunojamos energoresursos kā saules enerģija, biomasas apkures, ģeotermālās apkures un siltumsūkņu sistēmas, kā arī pasīvās dzesēšanas metodes.
BE Valonijas reģions	GNEĒ projektēšanas posmā raksturo, izmantojot energoefektivitāti, kas ir pietuvināta vai vienāda ar pasīvo ēku standartiem attiecībā uz ēkas norobežojošo konstrukciju, un atjaunojamo energoresursu nodrošinājumu attiecībā uz patēriņa daļu. Centrāleiropas pasīvo ēku standartos paredzēts,		Energoefektivitātes standarti dzīvojamajām ēkām, birojiem, pakalpojumu un izglītības iestāžu ēkām līdz 2014. gadam būs 60 kWh/m ² /g. Konstrukcija, sākot no 2017. gada, arī atbilst pasīvo ēku standartam vai ekvivalentam standartam. Sākot	Atjaunojamo energoresursu daļa ir ilustratīvi attēlota valsts plānā.

⁷ Tabulā ietvertie energoefektivitātes līmeņi norāda dažādu dalībvalstu enerģijas pieprasījumu. Tā kā valstīm ir atšķirīgi būvniecības noteikumi un aprēķina metodes, skaitliski izteiktos mērķus nevar salīdzināt, ņemot to vērā.

	ka ēka jāprojektē tā, lai apkures pieprasījums nepārsniedz 15 kWh/m² gadā un dzesēšanas pieprasījums — 15 kWh / m² gadā, vai ar maksimālo siltumslodzi 10W/m². Kopējais primārās enerģijas patēriņš (primārā enerģija apkurei, karstajam ūdenim un elektrībai) nedrīkst pārsniegt 120 kWh/m² gadā. Paredzams, ka laika gaitā definīcija mainīsies.		ar 2019. gadu, visām jaunajām ēkām papildus pasīvo ēku standartam būs jāatbilst vismaz „neto nulles” standartam un jāvirzās „plus enerģijas” ēku virzienā.	
BE Flandrijas reģions	Flandrijas Enerģētikas aģentūra (<i>VEA</i>) pēta izmaksu ziņā optimālu līmeni Flandrijā, pamatojoties uz salīdzinošās metodoloģijas sistēmu izmaksu ziņā optimālu minimālo energoefektivitātes prasību līmeņu aprēķināšanai. Šā pētījuma rezultāts tiks izmantots sīki izstrādātai piemērošanai praksē.	Patlaban izmaksu ziņā optimālais līmenis ir E55–E60, kas ir aprēķinātais enerģijas patēriņš.	E līmeņa prasības dzīvojamām ēkām, biroju un izglītības iestāžu ēkām ir līdz E70 2012. gadā un E60 2014. gadā. Attiecībā uz jaunajām un esošajām ēkām (dzīvojamās un nedzīvojamās ēkas — katrai kategorijai atsevišķi) ir izstrādāts laika grafiks stingrāku prasību ieviešanai līdz 2019. gadam (sabiedriskajām ēkām) un līdz 2021. gadam.	Tiek izstrādāti tiesību akti. Dzīvojamām ēkām ar vairāk nekā vienu ēkas daļu (arī skolām un birojiem) ir jāizmanto viens no šādiem sešiem variantiem: 1. saules siltumenerģijas sistēmas; 2. fotoelementu enerģijas sistēmas; 3. biomasas (apkures katls, krāsns vai kvalitatīva koģenerācija); 4. siltumsūkņi; 5. pieslēgums centralizētajam siltumapgādes vai dzesēšanas tīklam; 6. dalība AE projektā; ar papildu iespēju ≥ 10 kWh atjaunojamo energoresursu uz vienu kopējās izmantojamās platības m² (vienas vai vairāku sistēmu apvienojums). Ja netiek ievērotas obligātās AE prasības, energoefektivitātes prasības (E līmenis) nosaka par 10 % stingrākas. Obligātā AE daļa ir ietverta E līmeņa aprēķinos.
BG	Bulgārijai nav oficiālas GNEĒ definīcijas.			
CY	GNEĒ ir definēta ar primārās enerģijas	180 kWh/m ² /g dzīvojamām ēkām		Vismaz 25 % primārās enerģijas

	izmantojuma rādītāju un atjaunojamo energoresursu procentuālo daļu. Aprēķinos tiek izmantota references ēka.	210 kWh/m ² /g nedzīvojamām ēkām (tostarp apkure, dzesēšana, karstais ūdens un apgaismojums)		jāražo no AER.
CZ	Notiek GNEĒ definīcijas apstiprināšanas process. Nākamajā dekrētā par ēku energoefektivitāti tiks ietverta definīcija, kurā paredzēts, ka noteikta enerģijas pieprasījuma procentuālā daļa ir jāapmierina, izmantojot AER.		Visas sabiedriskās ēkas, kuru platība pārsniedz 1500 m², 2016. gadā būs GNEĒ, un visas sabiedriskās ēkas, kuru platība pārsniedz 350 m², būs GNEĒ 2017. gadā. Visas jaunās ēkas, kuru platība pārsniedz 1500 m², būs GNEĒ 2018. gadā. Visas jaunās ēkas, kuru platība pārsniedz 350 m², būs GNEĒ 2019. gadā. No 2020. gada 14 000 līdz 22 000 jaunu dzīvojamo gandrīz nulles enerģijas ēku gadā.	
DK	Prasības attiecībā uz GNEĒ ir ietvertas būvniecības noteikumos kā pakāpeniskas energoefektivitātes klases; „2015. gada klase” un „2020. gada klase”. Dzīvojamās ēkas (+ viesnīcas u.c.) ir klasificētas kā 2015. gada klase, ja kopējā nepieciešamā enerģija apkurei, ventilācijai, dzesēšanai un karstajam ūdenim uz vienu apsildāmās platības m² nepārsniedz 30 kWh/m²/g plus 1000 kWh/g dalītas ar apsildāmo platību. (30 + 1000/A) kWh/m²/g. Sabiedriskās ēkas (biroji, skolas, iestādes) ir klasificētas kā 2015. gada klase, ja kopējā nepieciešamā enerģija apkurei, ventilācijai, dzesēšanai un karstajam ūdenim uz vienu	20 kWh/m ² /g	Paredzēts, ka prasības par „2015. gada klasi” kļūs obligātas 2015. gadā. Prasības par „2020. gada klasi” tiks piemērotas sabiedriskajām ēkām līdz 2018. gada beigām un pārējām ēkām — līdz 2020. gada beigām.	Paredzamā atjaunojamo energoresursu daļa būvniecības nozarē ir norādīta attiecībā uz 2015. gadu un 2020. gadu. no 44 līdz 51 % 2015. gadā no 51 līdz 56 % 2020. gadā

	apsildāmās platības m^2 nepārsniedz $41 \text{ kWh/m}^2/\text{g}$ plus 1000 kWh/g dalītas ar apsildāmo platību. $(41 + 1000/A) \text{ kWh/m}^2/\text{g}$. Ēku klasificē kā 2020. gada klases ēku, ja kopējā nepieciešamā enerģija apkurei, ventilācijai, dzesēšanai un karstajam ūdenim uz vienu apsildāmās platības m^2 nepārsniedz $20 \text{ kWh/m}^2/\text{g}$.			
EE	Ir ierosināts $50\text{-}140 \text{ kWh/m}^2/\text{g}$ energoefektivitātes koeficients GNEĒ, tomēr ir vajadzīga plašāka sabiedriskā apspriešana attiecībā uz GNEĒ definīciju.	Ir ierosināts energoefektivitātes koeficients $50\text{-}140 \text{ kWh/m}^2/\text{g}$.	Pakāpeniska stingrāku energoefektivitātes prasību ieviešana, sākot no 2013. gada. Desmit publiski pieejamas GNEĒ līdz 2015. gadam.	
FI	Somija vēl nav noteikusi galīgo GNEĒ definīciju. Tiek plānots 2015. gadā izdot GNEĒ tehniskos aprakstus ieteikumu formā.		Prasības attiecībā uz „pasīvo ēku” standartu ēkām, kas būvētas, remontētas vai izīrētas pēc 2015. gada. Jaunajām valsts pārvaldē esošām ēkām, kas būvētas pēc 2015. gada, piemēros „pasīvo ēku” standartu.	
FR	Francija nav noteikusi oficiālu GNEĒ definīciju.		Attiecībā uz kolektīvajiem mājokļiem 2015. gadā prasības kļūs stingrākas, samazinot pieļaujamo rādītāju no $57,5$ līdz $50 \text{ kWh}_{\text{ep}}/\text{m}^2/\text{g}$. Attiecībā uz privātajiem mājokļiem prasības jau ir $50 \text{ kWh}_{\text{ep}}/\text{m}^2/\text{gadā}$. Visas jaunās ēkas 2020. gadā būs „plus enerģijas” ēkas. Attiecībā uz esošo ēku fondu primārās enerģijas patēriņš līdz 2020. gadam tiks samazināts par 38 %.	

DE	Valsts izstrādā precīzi formulētu GNEĒ energoefektivitātes standartu definīciju.		Noteikumi par energoetaupījumiem tiks atjaunināti 2012. gadā vai 2013. gadā, un papildu atjauninājumi ir iespējami līdz 2020. gadam. Prasības sabiedriskajām GNEĒ tiks ieviestas 2016. gadā un visām jaunajām GNEĒ — 2018. gadā.	Vācijā atjaunojamo energoresursu izmantošana jaunu ēku apkurē ir obligāta saskaņā ar Atjaunojamo siltumenerģijas avotu likumu. Atjaunojamo enerģijas avotu ražošanas minimālo apjomu nosaka <i>Erneuerbare-Energien- Wärme-Gesetz</i> (Atjaunojamo siltumenerģijas avotu likums).
EL	GNEĒ standarts nav pieejams. Tiek izstrādāti jauni noteikumi, kas pamatojas uz pārstrādāto ĒEED, un tiks sagatavots ceļvedis attiecībā uz GNEĒ.			Viss jauno ēku primārās enerģijas patēriņš jānodrošina no energoapgādes sistēmām, kas pamatojas uz atjaunojamiem energoresursiem. (Valsts mērķis, VEERP)
HU	GNEĒ energoefektivitātes prasības būs noteiktas dekrētā par ēku energoefektivitāti, kas patlaban tiek izstrādāts.		Prasības 2016. gadā būs stingrākas, un paredzēta prasību sistēmas būtiska pārskatīšana. Tiešas prasības attiecībā uz aktīvām saules enerģijas un fotoelementu sistēmām stāsies spēkā 2016. gadā.	
IE	Definīcija ir noteikta, norādot skaitlisku primārās enerģijas izmantojuma rādītāju un Ēku energoefektivitātes kategorijas (<i>BER</i>) sertifikāta līmeni.	Līdz 2020. gadam visu jauno mājokļu siltumslozde nepārsniegs 45 kWh/m ² /g (tostarp apkure, ventilācija, karstais ūdens un apgaismojums). Attiecībā uz Ēku energoefektivitātes kategorijas (<i>BER</i>) sertifikātiem visiem jaunajiem mājokļiem būs piešķirta A3 vai augstāka kategorija. Tas pats princips attiecas uz nedzīvojamām ēkām un esošajām ēkām, bet vēl nav oficiāli noteikts	Mērķis ir līdz 2013. gadam panākt 40 % kopējo uzlabojumu emisiju samazināšanā un līdz 2019. gadam 60 % kopējo uzlabojumu, ņemot vērā optimālo izmaksu aprēķinu. Grozījumi būvniecības noteikumu L daļā tiks veikti 2015. gadā un 2018. gadā, lai atjauninātu energoefektivitātes standartu attiecībā uz esošajām ēkām, kuras paplašina, renovē/pārbūvē vai maina to izmantošanas veidu.	Samērīga enerģijas daļa tiks iegūta no atjaunojamiem energoresursiem, kas pieejami uz vietas vai tuvākajā apkārtnē.

		skaitliski izteikts mērķis un <i>BER</i> kategorija.		
IT	Nav oficiālas definīcijas par GNEĒ energoefektivitātes standartu.			
LT	Energoefektivitāte definēta veidā, kas nav saistīts ar noteiktu enerģijas patēriņa vērtību, un izmantojot atbilstīgu ēku energoefektivitātes klasi. Katru ēku vērtē atsevišķi.	GNEĒ atbilst Celtniecības tehniskajam reglamentam STR. 2.01.09:2012 attiecībā uz ēku klasi A++.	Lietuva ir noteikusi pārejas prasības jaunajām ēkām 2014., 2016., 2018. un 2021. gadā atbilstīgi ēku energoefektivitātes klasēm: – pirms 2014. gada — jaunajām ēkām vai to daļām jāatbilst C klases ēku prasībām; – no 2014. gada — jaunajām ēkām vai to daļām jāatbilst B klases ēku prasībām; – no 2016. gada — jaunajām ēkām vai to daļām jāatbilst A klases ēku prasībām; – no 2018. gada — jaunajām ēkām vai to daļām jāatbilst A+ klases ēku prasībām; – no 2021. gada — jaunajām ēkām vai to daļām jāatbilst A++ klases ēku prasībām.	Attiecībā uz A++ klases ēkām no atjaunojamiem energoresursiem iegūtajai enerģijai ir jāveido lielākā patērētās enerģijas daļa (formula ir ietverta valsts plānā).
LV	Likumu normas, tostarp īpašas tehniskās prasības par AER izmantošanu, būtu bijušas jāizstrādā 2012. gadā.			
LU	Nav informācijas par GNEĒ definīciju.			
MT	Nav informācijas par GNEĒ definīciju.			
NL	Definīcija pamatojas uz energoefektivitātes koeficientu (<i>EPC</i>), par ēkas energoefektivitātes	Tiek pieņemts, ka pilnīgas nulles enerģijas ēkas <i>EPC</i> = 0.	<i>EPC</i> no 0,8 tiks samazināts līdz 0,6 (ieviests 2011. gada 1. janvārī) un	Saskaņā ar <i>EPC</i> sistēmu būvuzņēmēji var brīvi izvēlēties pasākumus enerģijas

	rādītāju izmantojot bezdimensiju lielumu atkarībā no ēkas izmantojuma veida. Tiks veikti pētījumi, lai starpposmā novērtētu stingrāku ēkas <i>EPC</i> iespējamību un rentabilitāti.		to turpmāk pazeminās līdz 0,4 (2015. gada 1. janvārī), lai noteiktu prasību līdz 2020. gadam tuvināt <i>EPC</i> = 0 attiecībā uz pārējām ēkām, kas nav sabiedriskās ēkas. Salīdzināma samazināšana (salīdzinājumā ar 2007. gadu) ir spēkā attiecībā uz nedzīvojamām ēkām, 2015. gadā palielinot jauno ēku energoefektivitāti par 50 %. Mērķis ir noteikt prasību 2018. gadā tuvināt <i>EPC</i> = 0 sabiedriskajām ēkām un līdz 2015. gadam uzbūvēt 60 000 jaunu gandrīz nulles enerģijas dzīvojamo ēku.	pieprasījuma samazināšanai, izmantot no atjaunojamiem energoresursiem iegūtu enerģiju un efektīvi izmantot fosilās degvielas, lai sasniegtu vajadzīgo <i>EPC</i> . Minētais princips tiks saglabāts attiecībā uz GNEĒ. Ņemot vērā, ka prasības saistībā ar <i>EPC</i> kļūst aizvien stingrākas, atjaunojamo energoresursu procentuālā daļa kļūs aizvien nozīmīgāka šo prasību izpildē.
PL	Vēl nav ieviesta GNEĒ definīcija. Valsts definīciju izstrādā Nulles emisijas ēku pētniecības centrs.			
PT	Nav informācijas par GNEĒ definīciju.			
RO	Nav informācijas par GNEĒ definīciju.			
SK	Nav informācijas par GNEĒ definīciju.			
SL	Tiek izstrādāts jauns enerģētikas likums, kurā tiks iekļauti noteikumi attiecībā uz GNEĒ.			
ES	GNEĒ definīcija vēl nav noteikta. Paredzēts 2018. gadā veikt trešo tehniskā būvniecības kodeksa pārskatīšanu, iekļaujot tajā GNEĒ jēdzienu, un galīgo definīciju ir paredzēts pieņemt 2019. gadā.			

SE	Patlaban prasības GNEĒ jomā ir līdzīgas spēkā esošo būvniecības noteikumu prasībām. Būvniecības noteikumi un GNEĒ definīcija pakāpeniski tiks padarīti stingrāki saskaņā ar notiekošo pētījumu un demonstrējumu projektu rezultātiem.	Patlaban prasības attiecībā uz noteiktu (galīgās) enerģijas izmantošanu dzīvojamās ēkās ir no 55 līdz 130 kWh/m ² /g (nedzīvojamās ēkās no 55 līdz 120 kWh/m ² /g).	Nākamā stingrāku būvniecības noteikumu ieviešana tiks veikta 2015. gadā.	Zviedrijā visās nozarēs, tostarp būvniecības nozarē, ir ļoti liela atjaunojamo energoresursu daļa. Būvniecības noteikumi ir izdevīgi ēkām, kuru apkurē izmanto atjaunojamus energoresursus.
UK	GNEĒ ir definētas kā oglekļa dioksīdu neemitējošas ēkas		No 2016. gada visiem mājokļiem vajadzētu būt oglekļa dioksīdu neemitējošām ēkām. Publiskā sektora ēkām vajadzētu kļūt par oglekļa dioksīdu neemitējošām ēkām līdz 2019. gadam.	